

Edebiyat Defteri

dali **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
31 Mayıs 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BATIRMA

Düğürçüğü değirmende öğüttüm,
Toprak damda savurup da kuruttum,
Lahanayı haşlayıp da soğuttum;
Hiç düşer mi şu batırma dilimden,
Neler çektim ben bilirim elinden.

Öğlen oldu batırmayı yapsana,
Feslikanı, rezeneyi katsana;
Konum komşu haberini salsana
Hiç düşer mi şu batırma dilimden,
Neler çektim ben bilirim elinden.

Cevizini, kendirini ezdin mi?
Yeşil soğan, taze biber kestini mi?
Tabaklara sıkmaları dizdin mi?
Hiç düşer mi şu batırma dilimden,
Neler çektim ben bilirim elinden.

Geliverin batırmayı yoğurdum,
Kâse kâse sinilere doldurdum,
Özbekoğlu çok yedim bir hoş oldum,
Hiç düşer mi şu batırma dilimden,
Neler çektim ben bilirim elinden.

06.03.2007
Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342122/batirma.html>

UNUTMADIM

Müsvedde bir kâğıt gibi,
Yırtıp attım düşlerimi,
Geçen günler hayal gibi,
Bilemedim kıymetini.

Varıp sana eremedim,
Gülü dalda deremedim,
Dünü baştan göremedim,
Beklemedim mihnetini.

Dertler bana keder bana,
Mutlu olmak senden yana
Hasret bende derin yara,
Saramadım izlerini.

Külü közden üflemedim,
Katlandım da öflemedim,
Kaybetmişim tühlemedim,
Unutmadım gözlerini.

Özbekoğlu bizar oldun
Sen kendine kızar oldun,
Ağladıkça yazar oldun,
Tartamadım sözlerini.

01.07.2020
Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342315/unutmadi.html>

TAŞELİ'NİN TAŞ RENKLİ KUŞLARI

Farkında olamadan, yıllar alıp götürdü bizi,
Bilmiyorduk gurbet girdabına düşeceğimizi,
Şehrin hengâmeleri kuşatınca benliğimizi,
Taşeli'nin taş renkli kuşlarını duyamaz olduk.

Bizleri bir lokma, bir hırka köle yaptı gurbete,
Çocukluğumuzu umursamadan bıraktık hem de,
İlk aşk anılarını saklarken hüznün demetinde,
Taşeli'nin taş renkli kuşlarını göremez olduk.

Nice dostluklar, arkadaşlıklar gerilerde kaldı,
Sanal dostluk ve arkadaşlık üretmeye çalıştık.
Yıktık, ortada bıraktık nice ulu çınarları,
Taşeli'nin taş renkli kuşlarını uçurtamaz olduk.

Kara kasvetini kusarken geceler üstümüzde,
Ana, baba ya da neyimiz kaldı ki köyümüzde?
Yaşananlar rüya, kalan bir mezar taşı sadece
Taşeli'nin taş renkli kuşlarını bulamaz olduk.

12.04.2012
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342527/taseli-nin-tas-renkli-kuşlari.html>

PANDEMI

Ey ayna satan bezirgân,
Benim yalnızlığım tek kişilik
Ben aynaya yalnız bakarım
Bu karmaşık dünyada
Ben ki basit bir adamım.

Her gece yüzümü tırmalar yastığım
Sıralanır Kafdağı gibi günahlarım,
Bir zamansız gidişe
Sahi ben hazır mıyım?
Tövbeye yetişecek mi pişmanlıklarım?

29.11.2020
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343194/pandemi.html>

ANNECİĞİM

Bağlamışlar kolumu
Dağlar kesmiş yolu
Merak ettim sonumu
Bul beni anneciğim.

Şimdi uzaklardayım,
Çıkamaz sokaklardayım,
Hem kederde dardayım,
Sor beni anneciğim.

Dünya yalanmış meğer
Sevgin her şeye değer,
Sesim çıkmazsa eğer
Duy beni anneciğim.

Şimdi uzaklardayım,
Çıkamaz sokaklardayım,
Hem kederde dardayım,
Sor beni anneciğim.

2006
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343464/annecigim.html>

HAYDİ

Haydi haydi çocuklar,
Gökkuşuğı çizelim.
Haydi haydi çocuklar,
Bulutlara gidelim.

Bir merdiven kuralım,
Aydedeye çıkalım,
Aydede kardeş ile
Gülücükler saçalım.

Uzaklardan güneşe,
Bir merhaba diyelim,
Işık ışık sevgiyle,
Gönüllere girelim.

Oyunlarla coşalım,
Çiçek çiçek açalım,
Yavru kelebek gibi,
Kanatlanıp uçalım,

Haydi haydi çocuklar,
Gökkuşuğı çizelim.
Haydi haydi çocuklar,
Bulutlara gidelim.

6.4.2012
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344075/haydi.html>

YAŞASIN ÇOCUKLAR

Kış olsa da bir bahardır,
Mutluluk saçar çocuklar.
İrem bağında goncadır,
Seversen açar çocuklar.

Tükenmeyen umutlarla,
Şekil çizer bulutlara,
Yedi renk gökkuşağına,
Bıkmadan uçar çocuklar.

Bülbül şakır dillerinde,
Sevgi parlar gözlerinde,
Gelecek var önlerinde,
Durmadan uçar çocuklar.

Sen ben el ele verelim,
Gelin nefreti silelim,
Özbekoğlu bu dileğim,
Sevin yaşasın çocuklar.

Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344550/yasasin-cocuklar.html>

KENDİME Mİ'YAR

Bilmez mi yar, yar bilmez mi?
Şu halimi hiç görmez mi?
Saki olup ellerinden
Şeker şerbet içirmez mi?

Benliğimi yere vurdum,
Aşkını sinemde tuttum,
Sabır sabır dedim durdum,
Yar hasretin bitirmez mi?

Sevdan yakar beni bende,
Istıraplar saklı tende,
Karşılığı varsa sende
Yar gönlüne girilmez mi?

Zincir bağlı bileğime,
Yafta takıp gömleğime,
Söz dinlemez yüreğime,
Yar fermanın kestirmez mi?

Özbekoğlu yazma gayrı,
Yoramazsın her bir tavrı,
Yazarsan da; hep yaz hayrı,
Yar bağışlar sevilmez mi?

30.06.2020 - Konya
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344752/kendime-mi-yar.html>

BİR ARA ERMENEK'E UĞRA

Bir ara Ermenek'e uğra
Yassıkaya'da oturuver bir kenara
Sırlarından ön yargılarını sıyr at,
Farkında olmadıklarını fark et,
Turkuaz meltemler seni serinletecek

Bir ara Ermenek'e uğra
Belki kendine anlatacakların olur,
Muhabbet yüklersin yüreğine,
Belki bambaşka bir pencere açacaksın,
Seni, senle mutlu edecek.

Bir ara Ermenek'e uğra;
Firara kalkışsın hüznüler,
Bahara söylemeyi unutma,
Biraz gelincik bıraksın avuçlarına,
Aşk ve Ermenek, ne güzel seni sevmek

17.07.19 KONYA
Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344951/bir-ara-ermenek-e-ugra.html>

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Ben bir öğretmenim;
Köydeyim,
Şehirdeyim,
Bilginin denklemindeyim.

Ben bir öğretmenim;
Zil çaldı, koşun yavrularım.
Oturun.
Oturun sıralara,
Sonra sarılın kollarıma.
Hepinizi, hepimizi uçurayım,
Sevginin doruklarına.

Ben bir öğretmenim;
Ayşelerim, Fatmalarım,
Mehmetlerim,
Hepsi gelecek ümitlerim.
Ben sizler için varım,
Bütün sevgi notalarını,
Sizler için çalarım.

Ben bir öğretmenim;
Kara tahtaya uzandıkça ellerim,
Umudu yazar, kaygıları silerim.
Sanatım emsalsiz,
Kutsal cevher işlerim.

Ben bir öğretmenim;
Pilotlara kanadım gökyüzünde,
İlham perisi çağıran kalemim şairlere,
Pusulayım kaptan güvertesinde,
Projeyim mühendis cetvelinde.
Haksızlığın savaçısıyım;
Düşünce ufuklarını sergilerim,
Avukat cübbesinde.

Ben bir öğretmenim;
Karanlığı neşter gibi keserim,
Beyaz gömlekleli doktoruma
Hipokrat yeminiyim.
Samur fırçalarla serpilir,
Sevgi çiçeklerim.
Ressamdır, yazardır, esnaftır...
Sanatkârdır, politikacıdır...
Bir ulustur benim öğrencilerim.

Ben bir öğretmenim;
Hep bilgiler verirken,
Bıkmak, usanmak, bezmek
Nedir bilmem.
Bir mum misali erirken,
Karanlığa ödün vermem.

Ben bir öğretmenim;
Düşüncenin merkeziyim.
Bitmedim, erimedim,
Bitmedim, tükenmeyeceğim,
Bütün evrene sevgi üreteceğim.

Ben bir öğretmenim;
Sel olur yurdum için çağlarım,

Fırat olur çok Harranlar sularım.
Memleket türküsüdür her sözüm,
Uzun hava, kırık hava, bozlağım,
Bir yiğitlik türküsüdür yaşamım.

Ben bir öğretmenim;
Işığım karanlıklara,
Dağ dağ yüreğim Anadolu'da
Yükseğim: Erciyesim, Ağrıyım.
Şehit kanıyım kurumam:
Fıratım, Arasım, Sakaryayım,
Irmak ırmak bir destanıam...

Durmuş Ali ÖZBEK
1992 Öğretmenler Günü Şiir Yarışması Konya İl Birincisi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345279/ben-bir-ogretmenim.html>

ŞEHİT ÖĞRETMEN NOTLARI

Öğretmenim;
Nurlu ışıktan mühürüm,
Karanlığın alnında.

Nice kara saçlı geceler,
Benle kavuşur
Kavuşur aydınlığıma.

Bitmez benim baharım,
Toprak benim, tohum benim;
Sevgi ekerim gönüllere.

Her yeni gün yeniden büyür,
Taşar sevgim evrene.
Sel olur çağlar bu sevgi;
Edirne'den Ardahan'a
Fırat olur akar akar...
Susuzluk yangını Harran'a.

Öğretmenim;
Ağırdır yüküm.
Sabırdır, inançtır,
Aydınlıktır...
Bugündür, yarındır,
Yarına taşıdığım.

Öğretmenim;
Bingöl'de uzun hava,
Kırşehir'de bozlağım,
Aydın'da zeybek,
Bitlis'te halayım.

Bilmem daha anlatayım mı?
Sarıkamış'ta kar kızığında,
Mardin'in yolsuz bir mezrasında,
Bir yiğitlik öyküsüyken yaşamım,
Kahpe kurşunlar sırtımdan saplanır,
Zap suyuna dökülür ağıtlarım.

Şehitlik tutar beni,
Düşürmez yere yüreğimi,
Ama ne çare!
Yetim kalır çiçeklerim.
Öksüz kalır çocuklarım,
Ve ağlarken taşan gözleri
Bir Dicle olur...

Durmuş Ali ÖZBEK
1994 Öğretmenler Günü Şiir Birincisi

Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345744/sehit-ogretmen-notlari.html>

YAĞMUR OKŞADI SAÇLARIMI ANNE

12 Eylül nelere hatıra olmadı ki;
Ve işte senin ölümünde acı bir hatıra oldu anne!
Bir telefon sesi duyurdu bu dünyadan ayrıldığını,
İnsanlar harman yerine toplanır gibi toplanmış,
Kapımızın önünde “ölmüş” diyorlarmış hep,
Harman yerine esen rüzgâr gibi,
Kadınlardan figanlar esmiş.

Ben sadece sana ulaşmak istiyordum.
Yollar bitmiyordu anne!
Bir köy dolmuşu üzerinde,
Bir tabut içinde karşılaştım gecenin bir dünü,
Görmemiştım henüz soğuk yüzünü.

Bir ceset torbasında olduğunu bilmiyordum,
Adli tıpa ulaşınca fark ettim anne,
Sahi seni kim öldürmüştü?
Yaşın 92,
Sen bir şüpheli miydin anne?

“ Anne! Anne! Anne! ” çılgılığımı
Bir kendim duydum,
Elin diyarında duyuramadım kimseye,
Otopsi de neyimizydi bizim anne?
Hangi suça bulaşmıştık?
Ya da seni kim öldürmüştü?
Yalnız ölmek bir suç muydu benim köyümde?
Kesilip, biçilmen mecbur muydu anne?

Yudular, yıkadılar seni,
Beyaz kumaşlara sarıp sarmaladılar.
Tam yüzünü kapatacaklardı ki;
Bir kez daha yüzünü görmek istedim;
Uzandım, dokundurmadılar yüzüne,
“O öldü” dediler,
Son öpüşüm oldu ıslak bez üstünden seni,
Ama sen beni öpmedin anne!
Anne sen beni öpmedin,
Omuzlar üzerinde giderken de el sallamadın,
Beni sevmiyor muydun anne?

Şimdi ziyaretine geldim mezarına,
Gözümden yine yaşlar aktı,
Kimse başımı okşamadı senin yokluğunda,
Bir tek yağmur okşadı saçlarımı anne!
Yağmur okşadı saçlarımı anne!
Yağmur okşadı!

Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346035/yagmur-oksadi-saclarimi-anne.html>

HOŞ GELDİM ERMENEK

Düşlerim seninle renklenir,
Umutlarım erguvanlar içinde,
Bir deli sevda filizlenir,
Sana bakan penceremde
Turkuaz kucaklar sarılır bana,
Hoş buldum Ermenek.

Seni mısralara sıkıştırıp yazmak;
Kömür kazmaktan bile zordur.
Bilirim seni yazmanın bir girişi,
Bir gelişme ve bir sonu yoktur.
Seni yazmanın sadece ve sadece,
Yeni, yepyeni bir başlangıcı,
Yükseğimi süsleyen yıldızları vardır,
Hoş buldum Ermenek.

Ya seni anlatmak mı?
Kelimelere bir hâl olur,
Heceler düğümlenir sarmaşıklarda
Her adım yeşile dolanır bağ arasında,
Bu neyin rüyası diye sorma,
Eğer bu bir rüyaysa;
Sadece cenneti görüyorum
Hoş buldum Ermenek.

Ben hâlâ o başlangıcındayım bu işin
Bilirsin ben kendime benzerim
Hiç kimse değilim, hiç kimse ben değil
Sonunda ben seni keşfettim
Onun için sana bu şiir yazıyorum
Seni hoş buldum,
Ve bak, ben sana geldim,
Hoş geldim Ermenek.

1 Ağustos 2019 - 05.08.2019
Durmuş Ali Özbek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346687/hos-geldim-ermenek.html>

AKŞAM

Her ikindi sonrası;
Kızıl bir renk tararken
Hüzün sarmış ufukları,
Bak çocuk!
Güneş battı.

Anne;
Oyunum yarım kaldı.
Şimdi güneş nerede?
Sahi;
Annesinin koynunda mı?

Bak anne!
Ay dede akşamın arkadaşı,
Yorgunluk uykumun yorganı
Biliyorum sende yorgunsun
Anne bana masal anlat,
Yine uykum şekerlensin,
Sabahımı bana saklasın.

26.11.2020
Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347606/aksam.html>

ERMENEK

Sayılmaz ki Ermenek'te kaleler,
Solmaz burda mor menekşe, laleler,
Çağlar durur, kapız kapız dereler,
Keklik sesi Ermenek'in dağları.

Uzanınca ceviz toplar ellerin,
Üzümüne doymaz ki dillerin,
Bayram eder, sen baktıkça gözlerin,
Yeşil yeşil Ermenek'in bağları.

Seyretmeye doyulmaz ki Ermenek,
Gelip batırmadan tatmanız gerek,
Cevizdir harcı, kapama börek,
Hüner saçar Ermenek'in kızları.

Her adımda ayak değer taşına,
Çeşni katar yeşilliği aşına,
Nağme olur kuş sesleri sazına,
Sıla söyler Ermenek'in rüzgârı.

Sarp yerlerin gelinidir Ermenek,
Ekmek yenir, alın teri dökerek,
Vali beye büyük rica; yol gerek
Bitmek bilmez Ermenek'in yolları.

Özbekoğlu böyle över vatani,
Gece gündüz kara elmas kazanı,
Buğdayından ayırdıkça samanı,
Tozar durur Ermenek'in harmanı.

1994 Konya
Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347886/ermenek.html>

GEÇER

Zaman bu akar geçer,
Sel gibi yıkar geçer,
Kaybolur ana, baba,
Bağrını yakar geçer.

xxx

Sırtından yükler inmez,
Ağlarsın yüzün gülmez,
Bir günlük devran sürmez,
Görmeden bakar geçer.

xxx

Arif ol anla beni,
Göreyim hadi seni,
Ölüm Allah'ın emri
Yerlere serer geçer.

xxx

Zulmeden sanma ölmez,
Sanma ki hesap vermez,
Pişmanlık artık sökmez
Od'una düşer geçer.

Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355403/gecer.html>

SEVGİ TOHUMU

Bir avuçtur bizim orda tarlalar,
İki evlek sahilde, üç evlek de yaylada,
Sayvandımın hemen yanı başında
Tırnağımla kazıp eşelediğim,
Evleğe sınır olur gabardıçlar,
Biri bitişinde, biri başında

Kaç yaşında kaç asırlık bilmiyorum,
Ardıcın dibinde vaki olursa hak,
Yaprağında poyrazların ağıtları eşliğinde,
Hah işte oraya beni gömüverin,
Evleğin sonundaki ardıçtan da
Mezar tahtalarımı biçiverin.
Üstüme atıverin biraz toprak

Mis gibi ardıç koksun mezarım,
Bahar giyinsin toprağım,
Sıra sıra mor zambaklar dikiverin,
Ardıç kuşları uçuşsun tepemde,
Sevgi taşısın tohumlar dolusu,
Çimlensin, yeşersin toprağım,
Ağaç ağaç, dal dal olsun yaprağım,
Masmavi gökler dolusu.

Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357701/sevgi-tohumu.html>

ŞAIR ve ŞİİR

Bugün yine şiir düřtü içime,
Demlenir şuramdaki hüznümden,
Şiir yaşarsa şairi yaşar,
Islak şiirler damlar gözlerimden
Bugün yine şiir düřtü içime.

Sana takılmış duygularım,
Çıkarken şiirin yokuşlarını,
Engeller bırakmaz beni,
Kurur ağını ve tuzaklarını,
Sana takılmış duygularım.

Yüreğime sen yağarsın,
Yıldızlar düşer avuçlarıma,
İmbiklerde süzülür heceler,
Tuz basarken acılarıma,
Yüreğime sen yağarsın.

İmbiklerde damıtılır şiir,
Şiir yaşarsa, şairi yaşar,
Söz teselli bulur mısralarda,
Şair şiiriyle kendini aşar,
İmbiklerde damıtılır şiir.

Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364914/sair-ve-siir.html>

KALE (Mani)

Kalenin burcu taşlık,
Başımda kalpak başlık,
Zaman geçti aradan,
Bitti mi arkadaşlık?

Kalenin önü bostan,
Bostan değil gülistan,
Yâri alıp gittiler,
Yıkılsın Firengistan.

Kaleden iniş m'olur,
Ağlarken gülüş m'olur,
Veda dahi etmeden
Yok, yere gidiş m'olur?

Bostan ektim manadan,
Sular akar kayadan,
Hasretlik çekilmiyor,
Kavuştursa yaradan.

Sevdamız gönüldendir,
Ermenek kömürdendir,
İl olmak ister gönül,
Çözülmez düğümdendir.

Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366108/kale-mani.html>

RAMAZAN MANİLERİ

On bir aydır yedik biz,
Molamızı verdik biz,
Hem ibadet, hem sađlık,
Ramazana erdik biz.

Avcunu aç duaya,
Besmeleyle çık yola,
Ramazan ayı geldi,
Orucun kutlu ola.

Oruç büyük ibadet,
İftara var ziyafet,
Karşılığın görürsün,
Yaparsan bir inayet

Kalem yazar, dil söyler,
Söylensin güzel sözler,
Oruç tut ki sıhhat bul,
Gülsün oruçlu yüzler.

Yokuş çıkmak yorucu,
Gönül yıkmak bozucu,
Boş yere açlık çeker,
Kabul olmaz orucu.

Davulumun tokmağı,
Ablam sarmış yaprağı,
Çorba, pilav, kadayıf,
Donatmışlar sofrayı.

Davulcu yeter vurma,
Kalktım işte sahura,
Pilav, hoşaf hoş olur,
Şükrederim Allah'a.

Çok söyledim maniye,
Destekleyin fakiri,
Uzattığım avcuma,
Ativerin bahşışı.

Durmuş Ali ÖZBEK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366330/ramazan-manileri.html>

Œiir

Œiir sözün özü,
Œiir aşkın közü
Œiir ruhu okşar,
Œiir yürekte coşar
Œiir sana akar
Œiir seni yazar
Œiir seni gören göz
Œiir göğsümdeki köz
Œiir bir pencere kanadı
Œiir sana açılan bir kapı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370050/siir.html>